

Ohlášky – neděle 21. 1. 2024

Dnes prožíváme **3. neděle v mezidobí**.

- Středa 24. 1. – **Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve apoštola**
- Čtvrtek 25. 1. – **Svátek obrácení sv. Pavla, apoštola**
- Pátek 26. 1. – **Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů**
- Příští neděle 28. 1. 2024 bude **4. neděle v mezidobí**.

***

- Dnes je 3. neděle v měsíci, **mše sv. v Sulejovicích** od 8:00.
- Dnes, o 3. neděli v mezidobí, je **neděle Božího slova** – Česká biskupská konference vyhlásila na ten den sbírku na podporu biblického apoštolátu.
- V pátek **26. 1. 2023 od 18:00** se koná tradiční **Lovosický večer chval v Kapli ve věžáku**, Palackého 910/6, Lovosice.
- V neděli **28. 1. 2024** se v bazilice sv. Vavřince a sv. Zdislavy **v Jablonném v Podještědí** koná **Den setkání** s bohatým programem.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

***

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
středa od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a čtvrtek od 14:10 (starší děti)

***

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 8 (2024)
21. 1. 2024

3. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

14. Poslední soud (Potkal jsem Krista za mřížemi) II

Právě jsem podal ruku Kristovi (2. část)

Vnímání nás křesťanů je často antievangelické. Když uvažujeme jen o chybách, pak pohřbíváme toho, kdo pochybil. Okamžik, kdy se člověk dostává z vězení, je rozhodující. Tady zase můžeme pozorovat Kristův postoj. Vidím rozzářený a natěšený pohled člověka, který odchází z vězení. Kolik mladých lidí už jsem takhle vyprovázel? Byli celí rozzářeni, protože je konečně čekal život mimo čtyři stěny cely. Najednou byli volní, mohli si zajít na pivo, dělat, co se jim zachce. Je nutné být s nimi, protože potřebují mít určitou bezpečnostní pojistku. Přátelé, kteří je očekávají, jsou pro ně nezbytně nutní. Litují všechny ty, kteří vycházejí z vězení a venku na ně nikdo nečeká. Potřebují, aby jim někdo naslouchal. Znovu si zvyknout venku je velmi obtížné.

Podání ruky

Když jste s vězni, nemocnými, opuštěnými, postiženými, nezapomeňte na Kristovo slovo. Jsme často nešikovní, když jednáme s trpícími. Naslouchat nebo podat ruku je velmi důležité. Pomoci utišit úzkost, přinést květy, to je jako Boží úsměv. Ale vždycky to nedokážeme. Je tu nezbytné vnímání a přítomnost křesťana. V umírajícím bychom měli vnímat Krista, který také v tu chvíli umírá. Chovám obrovskou úctu k práci ošetřovatelů nebo lékařů. Žehnám těm, kteří utěšují a léčí. Mají tak málo času, aby si mohli promluvit. My křesťané bychom se měli opravdu snažit, abychom tak činili. Někdy to víme, ale přesto nevěnujeme pozornost někomu, kdo potřebuje naši přítomnost, potřebuje vyslechnout. Vydejte se za svými blízkými, za rodinou, za trpícími do nemocnice. Tak by se mělo doslova uplatňovat toto evangelium. Až příliš často odsouváme své povinnosti. Jedna nemocná mi řekla, že spočítala, kolik návštěv za ní přišlo. Každou si poznamenala. Ten seznam nebyl dlouhý. Když moji známí napravení delikventi vyjdou z vězení, ukazují mi de sítky pohledů, někdy i stovky, když měli dlouhý trest, a říkají: „Podívej, Guy, ty jsou od tebe!“ Schovávají si je jako vzácnost. Mohl jsem jejich prostřednictvím navazovat osobní vztahy, které jsou velmi pevné a jsou na celý život.

Za nataženou rukou

Kristova tvář je na rohu vaší ulice, ve vaší rodině nebo v dobrovolnických sdruženích. Takových sdružení je hodně. Jestli se chcete setkat s Kristem, vstupte do nějaké organizace, která se snaží bojovat s lidským

neštěstím. Coluche zřejmě nebyl křesťanem. Udělal úžasnou věc. Restos du Coeur rozdají za rok stovky tisíc obědů a večeří. V každém obslouženém nešťastníkovi můžeme my křesťané vidět živého Krista. Když dáváte minci chudákovi u vás v ulici, podívejte se dobře, jakou má barvu očí. Dát někomu euro je gesto k ničemu, pokud je to pro nás poplatek jako každý jiný. Za nataženou rukou je možné vidět bratra, ano – v tom chudákovi, který není zrovna čistý a působí dost odpuzujícím dojmem. Dát to, co nám přebývá, co nejrychleji, a aniž se podíváme, jaké má ten žebrák oči, to je jako obdarovat patník. Takhle se neslouží Kristovi. Popovídejte si s tím člověkem chvíli. Lidé takto vyřazení ze společnosti jsou oblíbenými bratry a sestrami Kristovými. Jacques Fesch, známý vrah, který zabil policistu, ve vězení přestoupil na víru. Byl popraven. Církev ho chce připomínat od oltáře. Od vraždy ke své popravě prošel Jacques Fesch cestou svatosti. Církev zahájila proces jeho kanonizace. Dva tisíce let po tom, co na kříži vedle Krista visel napravený lotr, možná budeme mít lotra-světce uznaného církví. To by byla velmi dobrá zpráva. Kristus je vždycky vedle těch, kteří prohrávají. Pohled křesťana může mít silu jako pohled Kristův. Díky síle tohoto pohledu se i ta nejpokleslejší bytost může znovu narodit.

Dvě lásky Kristovy

Vraťme se ke dvěma Kristovým láskám: k Bohu a k trpícím sestram a bratrům. Toto evangelium nám určuje, abychom se setkávali s těmi, kteří jsou považováni za ztracené. Pokud o tom máte pochybnosti, protože je to obtížné, snažte se, abyste si nezvykli na neštěstí. Pokud někdy pochybujeme o tom, co se týká těch nejchudších, poslední Kristův pohled tuto pochybnost vymazává. Je výjimečný. Známý lotr se napraví a Pán mu říká, že ještě ten večer bude v Božím království. On je jediný, koho kanonizoval přímo Kristus. On je jediný svatý, kterým jsme si jisti. A byl to zločinec. Měli bychom si číst tuto stránku z evangelia stále dokola. Je povzbuzením k činnosti; nechá nás vstoupit do svatosti, která spočívá v tom, že vidíme Krista v každém bratrovi i sestře, ať jsou jací jsou. Ta pasáž evangelia bude znamenat „život“ pro ty nejchudší, pokud my budeme ti živi, kteří jim slouží. A měli bychom ji uvést do praxe hned teď. Patnáct tisíc mrtvých navíc v létě roku 2003 by nás mělo zarazit. Je strašné, kolik starých lidí bylo nalezeno bez života ve svém bytě třeba týden po smrti! A co je skoro horší: že bylo možné pohřbit desítky starých lidí, aniž by se počkalo na jejich potomky, kteří byli někde na prázdninách! Zřejmě je čím dál běžnější, že pokud někdo

najde svého předka těsně před odjezdem na prázdniny celého špatného, umístí ho na letní měsíce někam do nemocnice! Přečtěme si tu pasáž z evangelia znovu, abychom dokázali dát prarodičům, té živoucí historii rodiny, prioritní místo, na které mají právo. Milujte své předky! A vaše děti, které to uvidí, vás také nenechají ze mřít samotné...

(z knihy Guye Gilberta Evangelium podle svatého lotra – 1. kapitola Prosté evangelium)

Texty k rozjímání – 3. týden v mezidobí

Neděle 21. 1. – Mk 1,14-20: Marek v začátku evangelia stručně shrnuje, co obsahuje Ježíšova radostná zvěst. Je to zpráva o blízkosti Boha a jeho vlády. Teď se to děje, Pán přichází. A chceme-li být při tom, pak je třeba uvěřit. Bůh je blízko! Možná si klademe otázku, jak to poznáme, jak poznáme Boží věci od těch obyčejných. O to více nás může překvapit, že Ježíš povolává učedníky tak banálním způsobem. Jako by v tom nebyl žádný proces, rozmyšlení, hledání. Obyčejné slovo, gesto... Co když se Pán podobně obrací i na nás a zve nás stejně obyčejným oslovením? Kolik generací křesťanů bylo fascinováno prostými Kristovými slovy: „Pojďte za mnou.“ A dnes to říká Kristus i nám.

Pondělí 22. 1. – 2 Sam 5,1-7.10: Celou generaci, čtyřicet let, trvalo kralování Davidovo. Dokázal zpracovat i své vlastní selhání. Hospodin, Bůh zástupů, byl totiž s ním i s jeho lidem.

Úterý 23. 1. – 2 Sam 6,12b-15.17-19: Radost z Hospodina se může projevat i tancem. Bohoslužba má být projevem živého vztahu. Nepůsobíme občas moc smutně, spíš pohřebně?

Středa 24. 1. – 2 Sam 7,4-17: Nátan otevírá před Davidem nový horizont. Teprve my, lidé Nového zákona, plně pochopíme. A doceníme...?

Čtvrtek 25. 1. – Sk 22,3-16 nebo Sk 9,1-22: Není snad každodenní křesťanský život bojem mezi lhotejností a horlivostí? Pokusím se vybavit si svůj příběh obrácení, historii mého vztahu ke Kristu.

Pátek 26. 1. – 2 Tim 1,1-8 nebo Tit 1,1-5: Pavel se nestydí dát průchod svým citům. Mohu mít radost, že texty současného papeže Františka jsou stejně vroucí, čtivé. Kdy jsem já naposled odhalil své nitro v dopise, mailu, těm, které mi Bůh svěřil?

Sobota 27. 1. – 2 Sam 12,1-7a.10-17: Nebál se prorok Nátan, když natvrdo říkal pravdu? Někdy se kompromisy prostě nehodí! Dovedu se ozvat, když je potřeba?